

NOORD-BRABANDER.

Dingsdag, 3 Januari.

16403

DICERE VERUM QUID VETAT?
Horatius.

KERKELIJKE STAAT ROME.

Den 5 December jl. heeft het H. kollegie in het koor der hoofdkerk van het vatikaan, geadsisteerd in eenen solemnelen dienst, die de kardinalen der benoeming van Pius VIII voor de rust der ziel van dezen oppersten priester hebben doen celebren. Mgr. Soglia, patriarch van Constantinopel, verrigtte den H. Dienst, waarin de H. Vader ook tegenwoordig was.

FRANKRIJK. PARIJS, den 27 December.

Bij de opening der Kamers heeft wederom dit jaar eene dergelijke gebeurtenis als in 1832 plaats gegrepen. Op het oogenblik dat de Koning zich naar de Kamer begaf om er de Troonrede uit te spreken is een aanslag op zijn leven geschied. De Koning is vijf minuten over een uur van de Tuilleries vertrokken. Nauwelijks was zijn rijtuig voorbij den Pont-Royal tegenover de traliepoort der Tuilleries gekomen, of er werd op hem een vuurschot losgebrand. In ditzelfde oogenblik boog zich de Koning voorover uit het portier der koets, om de hem met den kreet *Vive le Roi!* groetende nationale gardes te bedanken.

Ofschoon de moordenaar op geene zes schreden afstands van de koets stond, achter de gelederen-rij der nationale gardes die de volksmenigte terughielden, is de Koning niet getroffen geworden. Ter beurze had men het gerucht verspreid dat de kogel eenen generaal, die zich nabij het rijtuig bevond, getroffen en ligtelijk gewond had, maar wij gelooven, naar de door ons ingewonnen berigten, dat de kogel niemand geraakt heeft. Wel heeft hij de portier-glazen der koets verbrijzeld en zijn de glaszerven den Hertogen van Orleans en Nemours in het aangezicht gevlogen, maar hunne kwetsuren zijn van luttel betekenis. Dit vuurschot heeft terstond onder het volk eene groote opschudding verwekt, maar een officier der nationale garde en een der municipale garde, hebben zich op den moordenaar geworpen en hem in hechtenis genomen. Vier jonge lieden die hem omringden zijn insgelijks gevat, en, met den moordenaar, in de wacht der Tuilleries opgebragt.

De moordenaar is een jongman van 18 à 20 jaren, men zegt een kweekeling der geneeskundige school. Hij heeft, zegt men, op de Koning schietende, zich aan de hand gekwetst. Men heeft bij hem nog een ander geladen pistool gevonden. De heeren *Gasparin, Delesert* en *Joly*, hebben zich in de Tuillerieswacht vervoegd om den moordenaar te ondervragen. Hij heeft niets op de tot hem gerigte vragen willen antwoorden. De met hem gevatten jongenlieden houdt men voor niet medepligtig aan zijne daad.

Op het oogenblik dat het schot gevallen was, wilden eenige personen den Koning bewegen naar de Tuilleries terug te rijden en zich niet naar de kamers te begeven. Maar *Z. M.* heeft dit geweigerd, en bevolen voort te rijden. Daverende kreeten van *Leve de Koning!* hebben hem op zijnen togt vergezeld.

Als eene buitengewone omstandigheid heeft men opgemerkt, dat op de plaats waar het schot gedaan is, slechts weinige nationale gardes het gelid vormden, en eenige oogenblikken vóór de losbranding had er in den volkshoop op die plaats eene zekere opschudding plaats gegrepen. Dit gebrek aan waakzaamheid is des te meer opmerkelijk, vermits men vóór des Konings uitrijden zeer gestrengelijk allen doortogt van publiek tusschen de gelederen had belet.

De officier der nationale garde, die den moordenaar heeft gevat, is de heer Housset, een wissel makelaar. Een officier der nationale garde heeft zich gekwetst door eerder op het plek waar de moordenaar stond, te willen aansnelen. Op het oogenblik zijner inhechtenisneming is tusschen een twintigtal lieden uit het volk en de nationale garde eene soort van vechtpartij ontstaan. Het scheen dat die lieden zelven hem wilden vatten, doch men geloofde integendeel dat hun oogmerk was hem te doen ontvlugten.

In dit oogenblik verpemen wij dat de Prins de *Talleyrand*, al de ministers en vele hooge personaadjen zich op de Tuilleries bevinden, alwaar zij den Koning hunne gelukwenschingen hebben toegebragt over de wonderdadige wijze op welke hij wederom aan de pogingen van moordenaars is ontkomen.

Al de wachtposten der linietroepen zijn verdubbeld, en er is bevel gegeven om gedurende den nacht de straten van Parijs door sterke patrouilles te doen doorkruissen.

Aanspraak des Konings.

De Troonrede, waarmede heden de Kamers geopend zijn, tridt als volgt:

«Mijne Heeren de Pairs! Mijne Heeren Gedeputeerden!»

«Frankrijk plukt de vruchten van zijnen moed en van zijne wijsheid. Zijne instellingen worden hechter, zijn bloei neemt toe, ik heb dus reden mij met u geluk te wenschen met het welslagen onzer pogingen tot het geluk des vaderlands.

«Van alle vreemde Mogendheden ontvang ik de vredelievendste verzekeringen. De rust der wereld schijnt voor langen tijd tegen alle aanrandingen beveiligd te zijn.»

«Onze diplomatieke betrekkingen met de Vereenigde Staten van Amerika zijn weder aangeknoopt. Het traktaat van 4 Julij 1831 heeft zijne uitvoering bekomen, en ik heb reden overtuigd te zijn dat voortaan niets meer de goede verstandhouding zal stooren, die zoo lang en zoo gelukkig tusschen de beide natiën bestaan heeft.

«Een kortstondig geschil was tusschen Frankrijk en Zwitserland ontstaan; er zijn ons voldoende ophelderingen gegeven, en de naauwste vriendschap, die sedert zoo vele eeuwen de beide landen vereenigt, is heden hersteld.

«Het schiereiland wordt nog steeds door noodlottige twisten geteisterd. Zwaarwigtige gebeurtenissen hebben de instellingen te Madrid en te Lissabon geschokt, en de burgeroorlog heeft nog niet opgehouden Spanje te verwoesten. Steeds naauw vereenigd met den Koning van Groot-Brittanje, doe ik onophoudelijk het traktaat des viervoudigen verbonds ten uitvoer leggen met de stipste naauwgezetheid en overeenkomstig den geest, aan welke dit traktaat zijne geboorte verschuldigd is.

«Ik uit de opregtste wenschen voor de bevestiging van den troon der Koningin Isabella II, en de hoop dat de constitutionele monarchie zagevieren zal over de gevaren, die dezelve bedreigen. Maar ik wensch mij geluk, dat ik Frankrijk behoed heb voor opofferingen, welke uitgestrektheid niet afgemeten kan worden, en voor de onberekenbare gevolgen van elke gewapende tusschenkomst in de inwendige aangelegenheden des Schiereilands. Frankrijk bewaart het bloed zijner kinderen voor zijne eigene zaak; en wanneer het vaderland in de droevige noodzakelijkheid gebragt is, om dit hun bloed tot zijne verdediging te eischen, dan zullen de Franschen onder onze roemrijke vaa ten strijde trekken.

«In Afrika hebben wij bedroevende verliezen geleden, die levendig mijn hart getroffen hebben. Mijn tweede zoon heeft, even als vroeger zijn broeder, in de vermoegenissen en gevaren onzer brave krijgslieden gedeeld. Het geluk moge hunne pogingen niet bekroond hebben, maar ten minste hunne dapperheid, hunne volharding en hunne bewonderenswaardige beradenheid hebben waardiglijk de eer onzer vanen gehandhaafd. Gij zult zeker, met mij, in Afrika, aan onze bezittingen eene volkomene veiligheid verzekeren willen.

Een misdadige aanval heeft mijn leven bedreigd; de voorzienigheid heeft den tegen mij gerigten slag afgekeerd. De blijken van gehechtheid, waarmede gansch Frankrijk mij omringd heeft (1), zijn de kostbaarste belooing voor mijne pogingen en mijne ijver.

«Eene poging tot opstand, even dwaas als misdadig, heeft eenige oogenblikken de bevolking eener groote stad verrast; zonder echter in het minst hare rust te storen. Zij heeft slechts gestrekt om van den trouw van ons dapper leger en van den goeden geest der bevolkingen te doen blyken.

«Het onvermogen van zoo vele misdadige pogingen begint eindelijk de hartstogten te vermoeijen en hunne roekeloosheid te ontmoedigen. Reeds heeft de tijd menigen haat verkleed en elken dag verzacht hij de pligten, welke de omstandigheden aan mijn gouvernement hebben opgelegd.

«Ik heb aan den wensch van mijn hart gevolg kunnen geven door vergiffenis te schenken aan lieden, die door de wetten getroffen waren. Ik heb echter daarbij slechts degenen in aanmerking genomen, die het gezag der wetten erkenden. Het is alzoo dat ik gemeend heb gebruik te kunnen maken van de benijdenswaardigste der regten, welke het charter mij toekent, zonder eenige van de waarborgen der orde, zonder eenig deel sel onzer wetgeving te verzwakken.

(1) Hier liet de Koning volgen: *aan waarmede gij mij zoo even wederom hebt omringd,* zinspelende op den nieuwen aanval, die en kunnen weg naar de vergadering tegen hem was gericht.

«Behalve de alreeds aan u voorgelegde en nog aan uwa overweging aan te bieden wetten, zult gij u hebben bezig te houden met onderscheiden ontwerpen, van welke sommigen mijne familie betreffen en andere de vervolmaking onzer wetgeving ten doel hebben.»

«Onze geadmdeelden beviralen zich in den meest voldoende toestand. De staatsinkomsten zullen de gewone uitgaven overtreffen. Maatregelen, strokende met de ter jongstleden zitting te kennen gegeven wenschen, zullen u worden voorgesteld, zoodra de terugkeerende overvloed van kapitalen zulks aan mijn gouvernement zal vergunnen.»

«De in andere landen ondervonden handelsmoeijelijkheid heeft op onzen binnenlandschen voorspoed slechts flauw terugge werkt. In enkele localiteiten hebben wij rampspoeden te be treuren, welke wij ons beijveren te verzachten; ik heb grond om te hopen dat dezelve slechts kortstondig zullen zijn en dat de toeneming van den rijkdom overal de welvaart der bevolking zal verzekeren.»

«Ter bespoediging van die heilzame uitkomst en om aan Frankrijk de voordeelen te verschaffen, welke de verlichting, de wetenschappen en de nationale welvaart aan het land beloven, heb ik bevolen dat een groot geheel van publieke werken aan uwe beraadslagingen zal worden onderworpen. Reeds hebben de door u voor de westelijke wegen verleende sommen het aanzigt dier landstreek veranderd en de kiem van burger-twee dracht uitgerooid. In deze zitting zullen de onbestrate wegen, de bevaarbaar making van rivieren, kaudalen, havens, de aanleg van ijzeren wegen, het voorwerp zijn van belangrijke voorstel len, gelijk mede die gedenkteekenen, die openbare gestichten, welke van Frankrijks grootheid getuigen en dezelve nog verhoogen.»

«Laat ons, Mijne Heeren, op de ingetreden baan voortschrij den; zoo doende, zullen wij u slaan het geluk van ons vaderland op hechten grond te vestigen. Door uwe getrouwe medewerking geschraagd, heb ik Frankrijk kunnen behoeden voor nieuwe onwettelingen en het heilige onderpand onzer instellingen kunnen redden. Onze pogingen steeds meer en meer ver eenigende, zullen wij met iederen dag orde en voorspoed zich zien uitbreiden en versterken, en wij zullen al de schatten ver werven, welke een vrij land, dat onder de hoede van een nati onaal gouvernement in vrede leeft, recht heeft te verwachten.»

De thans ontvangene berigten uit Parijs tot den namiddag van den 28 December zijn opgevuld met bijzonderheden wegens den aanslag tot moord, waaraan Koning Lodewijk Philips den vorigen dag weder ten doel heeft gestaan, omstreeks ander half jaar nadat Fieschi zijn moordwerktuig tegen hem rigtte en nauwelijks zes maanden na den aanslag van Alibaud. Aan voorzorgen had het ook ditmaal niet ontbroken. De koets, waarin de Koning met zijne drie oudste zonen, de Hertogen van Orleans en van Nemours en de prins de Joinville, gezeten was, werd door detachementen ruitery voorafgegaan en gevolgd. De maarschalk Lobau en verscheidene andere staf-officieren re den naast de portieren van het Koninklijk rijtuig. Langs den weg, dien de Koning van het paleis der Tuilerien naar dat der Afgevaardigden nemen moest, stonden legioenen der nationale garde en regementen van linie geschaard. De stoet was nog nauwelijks door het hek van den tuin der Tuilerien getrokken toen het pistoolschot gelost werd. De moordenaar schijnt bij het volvoeren van zijn verfoeyelijk ontwerp op de omstandigheid te hebben gerekend, dat de Koning gewoon is, om bij gele genheden als deze, uit het portier voorover te buigen, ten einde de vaandels der nationale gardes en regementen van linie te begroeten. Hij had zich ten minste dicht achter den vaandeldra ger van het tweede legioen geplaatst, alwaar hij de verplaat sing der compagnien eene kleine tuschenruimte was gekomen. De onrust, die hij deed blijken, had de opmerkzaamheid van een paar politie-beambten tot zich getrokken; die hem gestadig in het oog hielden; doch echter het afschieten van het pistool niet in tijds hebben kunnen beletten. Ook een Parijsch ingeze ten, die zich door iemand achter hem voelde vooruitdringen, heeft den moordenaar het pistool zien opheffen, hem een stoet gegeven en misschien iets tot eene andere rigting van den kogel bijgedragen. Die kogel is dicht voorbij de borst des Konings, aan wiens zijde het glas was nedergelaten, in eene schuinsche rig ting, door de koets gevlogen, en heeft tusschen de hoofden der beide jongere zonen van Zijne Majesteit, die achteruit zaten, door een der voorglazen zijnen uitweg gevonden. Door stukken van dat verbruizelde glas zijn de hertogen van Orleans en van Nemours aan het aangewet gekwetst. Hunne wonden hebben vrij sterk gebloed, doch waren overigens van geene beteekenis. Slechts na een kort oponthoud, gedurende hetwelk de Koning met veel bedaardheid aan de hem omringende nationale gardes verzekerde, dat niemand gekwetst was, heeft de stoet zijnen weg vervolgd. Met het uitbundigste vreugdegejuich werd Zijne Majesteit overal begroet. In de vergaderzaal der afgevaardigden, alwaar de leden der beide kamers in ongewoon grooten getale bijeen waren, en de tribunes met de vreemde gezanten en eene menigte nietwsgierigen waren opgevuld, kwam de tijding van den mislukten aanslag aan, voor dat de Koning zich nog aldaar bevond. De Koning, die met de Prinsessen hare dochters en met hare twee jongste zonen reeds vroeger daarheen was gereden, was bij het vernemen van het gebeurde aan de levendigste ontroe-

ring ten prooi. Men heeft haar luide zien weenen. Toen een oogenblik later de Koning met zijne zonen en den geheelen stoet binnentrad, werd hij met onbeschrijfelijke geestdrift ontvangen. Hij heeft zijne opningsrede met eene vaste stem uitgesproken, doch zijn gelaat was bleek en met zichtbare aandoening las hij de zinsnede der aanspraak over de bewaring van zijnen persoon door de Goddelijke Voorzienigheid voor. Werkelijk kan men het aan eene goddelijke bewaring toeschrijven, dat noch de Koning, noch iemand van zijn gevolg gekwetst is geworden. Bij den terugkeer des Konings naar het paleis der Tuilerien waren buitengewone maatregelen van voorzorg genomen, en was de volksmenigte op zijnen weg ver achteruit gedreven. Desniettemin weergalmdde de lucht van het geroep van: *Leve de Koning!* De leden der beide kamers hebben zich, dadelijk nadat de Koning naar het paleis der Tuilerien was teruggekeerd, te voet, door de rijen der soldaten en nationale gardes heen, naar het paleis begeven: en hem met het behoud van zijn leven geluk gewenscht.

«Ik was gekomen,» heeft de Koning geantwoord, «om u mijne vreugde te betuigen over het geluk, dat Frankrijk aan mijne regering verschuldigd is. Ik was ongeduldig om u weder te zien, om u dank te zeggen voor de getrouwe medewerking, die gij mij reeds zoo lang verleent. En het is dat oogenblik, waarin ik mij aan de eenigste gevoelens van mijn hart wilde overgeven, hetwelk een moordenaar uitkiest, om mijn rijtuig met bloed te bevleken. . . .» 's Konings woorden werden ge drig door de toejuichingen der aanwezigen afgebroken. Ook dit tooneel, waarbij de Koningin tegenwoordig was, en in veler oogen tranen stonden, moet zeer aandoenlijk geweest zijn.

De moordenaar was intusschen dadelijk gevat. Men heeft eenige moeite gehad, om hem aan de woede van het zaamge vloede volk te onttrekken. Intusschen is het niet zeker, of sommigen uit den hoop niet geveinsde verbittering deden blij ken. Men heeft ten minste een persoon van een verdacht voor komen: die luide schreeuwde: «Geen genade! Werpt hem in het water! Scheurt hem in stukken!» juist ter zake van dat geschreeuw in hechtenis genomen. Ook nog eenige andere per sonen, die zich dicht bij den moordenaar bevonden, zijn gevat; doch gedeeltelijk spoedig weder losgelaten. Hij zelf is eerst naar een der benedenvertrekken van het paleis der Tuilerien vervoerd, en tegen den avond naar de gevangenis de *Conciergerie* overgebracht. Men heeft hem dadelijk ontkleed, en nog een ander geladen pistool bij hem gevonden. Overigens had hij niets bij zich, hetwelk eenige aanwijzing omtrent zijnen persoon kon geven. Hij had geen enkel stuk geld in den zak, en zijne kleedingstukken waren in eenen slechten toestand. Op de hem gedane vragen heeft hij geenerlei antwoord willen geven; en even als Alibaud wende, hij groote bedaardheid voor. Een bij hem geroepen geneesheer heeft bevonden, dat hij aan eene walgelijke kwaal (de schurft) leed. Naar zijn uiterlijk aanzien te oordeelen, behoort hij tot den stand der werklieden. Zijn gelaat drukt onbeschoftheid en bekrompenheid van geest uit. Zoo men wil, heeft hij te kennen gegeven, dat hij geenerlei medepligtigen had.

— Den 28sten is in de kamer der pairs een koninklijk bevel schrift voorgelezen, waarbij dezelve met de taak belast wordt, om over de schuldigen aan dezen aanslag vonnis te vellen. De pairs hebben zich dien ten gevolge dadelijk als geragts hof ge vestigd, en hun voorzitter, de baron Pasquier, heeft reeds in den voormiddag van den 28sten, aan den moordenaar een ver hoor doen ondergaan. Daarbij is hij, naar men verzekert, voor eenen zadelmakers-knecht herkend, die Jean Francois Meunier heet, en 22 of 23 jaren oud is. Ook zou het reeds gebleken zijn, dat hij een of meer medepligtigen heeft gehad.

De kamer der afgevaardigden heeft den 28sten insgelijks reeds eene zitting gehouden, waarbij 307 leden tegenwoordig waren. De heer Dupin is dadelijk, met eene meerderheid van 190 stemmen, tot voorzitter verkoren. Bij het afzenden der be rigten was men met de benoeming der ondervoorzitters enz. bezig.

De Koning heeft den 28sten de gelukwenschen der hooge lichamen van staat en van de vreemde gezanten ontvangen. De Koningin heeft zich dien dag met de Prinsessen hare dochters naar de kerk van St. Roch begeven; ten einde God voor de bewaring van het leven haars gemaal te danken.

Na het schrijven van het bovenstaande, ontvangen wij de Parijsche berigten tot den namiddag van den 29sten December. De persoon, die den 27sten op 's Konings leven heeft toege legd, heet werkelijk Meunier. Hij is van vrij goede huize en de eenige zoon van een grondbezitter bij Parijs. Tot voor we nig dagen had hij bij zijnen neef, een destig zadelmaker, Lavaux geheeten, gearbeid, doch was sedert verdwenen. Zijn oom, Barré geheeten, die voor hem als een vader plagt te zorgen en een geacht handelaar te Parijs is, heeft hem het berst herkend. Bij het wederzien van dezen zijnen weldoener heeft de moordenaar aandoening en berouw laten blijken; doch spoed ig is hij weder in zijne vroegere halsstarrigheid vervallen. De genoemde Lavaux heeft toevallig, als nationale garde te paard, tot het geleide van 's Konings rijtuig behoord. Men heeft bij hem huiszoeking gedaan en een soortgelijk pistool gevonden, als waarmede de aanslag is gepleegd. Meunier schijnt dus zijne pistolen aan zijnen neef en voormaligen meester La-

vaux ontvreemd te hebben. De laatste is echter in verzekerde bewaring gesteld, en ook nog verscheidene andere personen, die geacht worden tot de geheime gerechtschappen, waarvan ook Meunier lid was, te behooren, zijn gevat. In den ochtend van den 29sten is de moordebaar naar de gevangenis bij het paleis der Pairs overgebracht.

— Men verzeekt thans stellig, dat de Koning, Meunier zijnen met een pistool gewapenden arm heeft zien opheffen, en daarom zich in zijne keets achterover heeft gebogen.

— De verkiezingen van Ondervoorzitters in de kamer der afgevaardigden, die den 28 en 29sten hebben plaats gehad, zijn zeer naar den zin van het Ministerie uitgevallen, waaruit men opmaakt, dat hetzelfde in die kamer over eene genoegzame meerderheid zal kunnen beschikken. De heeren Calmor, B. Delesert, Jacqueminot en Cunin-Grédaine zijn als zoodanig benoemd: de eerste behoort tot de derde partij, de drie overigen behooren daarentegen tot de stellige vrienden der tegenwoordige Ministers.

SPANJE.

Van de zijde der Fransche regering is de volgende telegrafische dépêche uit Bayonne van den 24sten December, ten vijf ure des avonds openbaar gemaakt:

De berichten uit Bilbao tot den 22sten behelzen niets-nieuws. De Carlisten hebben hunne stelling tegenover Espartero met hun belegeringsgeschut gewapend. Alaix is met 4 of 5000 man te Ona aangekomen. De afdeeling van Gomez is te Oduna gebleven, om hem in het oog te houden.

Ook langs den gewonen weg heeft men berichten uit Durango, het hoofdkwartier van Don Carlos, tot den 22sten. Gomez is aldaar geweest en door zijnen Vorst met groote onderscheiding ontvangen. De door hem teruggevoerde benden worden door de Carlisten op 4,500 man voetvolk en 800 ruiters geschat, waaronder de volgelingen van Cabrera niet berekend zijn, die aan de Ebro heeft post gevat. De Carlisten hadden in de laatste dagen Bilbao weder sterk beschoten, en ook hun vuur gericht tegen Engelsche oorlogsvaartuigen, die den overtocht van Espartero naar den rechteroever van de Ebro hebben beëindigd. In Bilbao heerscht toenemend gebrek. Onder de benden van Alaix is de krijgsmacht geheel te niet gegaan. Desniettemin vlijen de Christino's zich steeds, dat zijne pogingen met die van Espartero vereenigd, het ontzet van Bilbao zullen bewerken.

ENGELAND.

Blijkens de thans ontvangen Londensche dagbladen, welke twee postdagen ten achteren waren, heeft ook in Engeland op de 23ste een zeer hevige Noord-Oosten storm gewoed; waarbij aldaar nog eene buitengewone massa sneeuw gevallen is. Door den stormwind van de hoogten naar de lagere streken voortgejaagd, werd dezelve op sommige plaatsen 12 of 14 voet hoog opgestuwd, zoodat niet alleen de wegen gansch onbruikbaar werden, maar ook verscheiden rijtuigen, die hunnen weg hadden willen vervolgen, met paarden en reizigers, binnen weinig oogenblikken geheel onder de sneeuw bedolven werden, en slechts met zeer veel moeite ontzet konden worden. Het volstrekt niet of veel te laat aankomen der gewone postkoetsen met de brieven en reizigers had te Londen veel onrust gebaard.

BELGIE.

BRUSSEL, den 30 November.

Bij eene bulle van den H. Vader is, gelijk wij vroeger gemeld hebben, het klooster der Trappisten van Westmael; provincie Antwerpen, tot eene abdij opgericht en zijn al de gestichten, die reeds bestaan, of in België opgericht zullen worden, onder de jurisdictie van den abbé gesteld. In België zijn tot heden slechts twee kloosters van die orden, te weten dat van Westmael en St. Sixtus te Westvleteren bij Poperinghe, bisdom van Brugge. Het klooster van St. Sixtus is nu onlangs opgericht, waardoor verschillen onder andere kloosters zijn uit den weg geruimd; hetzelfde is op eene eenzame plaats gelegen; de pater abbé is door Mgr. de aartsbisschop van Mechelen gewijden heeft reeds zijn eerste kanoniek bezoek te St. Sixtus afgelegd, en daarin twee religieuze pater van Westmael geplaatst.

— De Belgische senaat heeft in zijne jongste vereeniging onderscheidene ontwerpen van wet aangenomen, als: een betrekkelijk den uitvoer van beenderen, waarvan de regten thans 50 fr. op de 1000 kilogr. bedraagt; voorts zijn door denzelfden de aangevraagde credieten toegestaan, en de wet, waarbij het contingent des legers voor het volgend jaar bepaald wordt, aangenomen.

NEDERLANDEN.

GRAVENHAGE, den 2 Januarij.

Laatsleden Vrijdag is er eene luisteryke partij bij den Pruisischen gezant geweest, welke met de tegenwoordigheid van Z. K. H. den prins van Oranje en Hoogstdezelfs beide oudste Zonen, en van koning HH. KK. HH. Prins en Prinses Frederik der Nederlanden, is vereerd geworden.

— Z. Excell. de minister van financien, bevindt zich steeds in eenen bedenkelijken toestand.

— Bij Zr. M. besluit van den 20-December, n°. 103, zijn in deze provincie, tot notarissen benoemd, in het kanton Bergen-op-Zoom, de heer M. Bax; in het kanton Grave, de heer S. P. A. de Bruijn.

Voorts bij besluit van 22 December, tot secretaris bij het heemradschap van den Rozendaalschen en Steenbergsechen

Vliet, de heer C. S. Wijnmalen, advocaat te Steenbergse.

— Bij eene aankondiging van den raad van het algemeen burgerlijk pensioenfonds, is ter kennis van de belanghebbenden gebracht, dat, ten kantore van de ontvangers van het fonds in de onderscheidene provincien, gedurende de maanden Januarij en Februarij aanstaande, zijn betaalbaar gesteld de pensioenen; verschenen den laatsten December 1856; zullende de betaling der pensioenen, ingeschreven op het register van pensioenen, van de ambtenaren tot de Rijks ontvangsten plaats hebben, met inachtneming van alle bepalingen en formaliteiten, welke te dien aanzien steeds hebben bestaan; terwijl de betaling der pensioenen, ingeschreven op het register der pensioenen van het algemeen burgerlijk pensioenfonds, zal geschieden op gewone attestatiën *de vita*, af te geven door de gemeente-besturen der woonplaatsen van de gepensioneerden, tegen behoorlijke kwitantie, daarop gesteld, en op vertoog van de acte van inschrijving.

— Dezer dagen zijn aan de ontvangers en ambtenaren der directe belastingen de navolgende voorschriften gegeven, betrekkelijk de behandeling van processen-verbaal van bekeuring wegens het personeel en het patentregt, als: dat de afgifte van een formeel en gezegeld afschrift vereischte is, wanneer de bekeurde tegenwoordig is geweest en bij de bekeuring, en bij de opmaking van het proces-verbaal, hetzij hij dit al dan niet mede getekend heeft, dat, in geval hij het hem elders aangeboden afschrift niet mogt willen aannemen, men volstaan kan met de nederlegging van hetzelfde, te zijner beschikking, ten raadhuis der gemeente, waar de bekeuring heeft plaats gehad; dat, bij weigering of nalatigheid van den bij de bekeuring tegenwoordig geweest zijnde, om zulks mede te waken bij de redactie van het proces-verbaal, een ongezegeld, eenvoudig, dat is niet geauthentiseerd afschrift den bekeurde moet worden toegezonden; dat de nederlegging van een behoorlijk getekend en gezegeld afschrift, ten raadhuis, of bij den Burgemeester der gemeente, niet behoeft te geschieden door tusschenkomst eens deurwaarders, noch ook te bestaan in- of vergezeld te gaan van eene beteekening van dat stuk aan den Burgemeester, als alleen te passe komende aan den bekeurde, dat ook bij de beteekening niet anders dan een gezegeld afschrift vermag te worden overgereikt, en die beteekening moet plaats hebben door het ministerie eens deurwaarders voor de directe belastingen, aan welke het stuk door de commiesen, zoo die de bekeuring hebben verrigt, mitsdien behoort te worden overhandigd, of, zoo noodig, door de tusschenkomst des controleurs of inspecteurs zal kunnen toegezonden worden; dat, hoe zeer in zake van patent, de beteekening der processen-verbaal niet bij de wet is voorgeschreven, dezelve niettemin, gelijk ook, *casu quo*, de uitreiking van het formele afschrift aan het hoofd des gemeentebesturs, behoort plaats te hebben, en wel binnen de 24 uren, na de registratie van het proces-verbaal, dat de deurwaarders, wegens het beteekenen der processen-verbaal van bekeuring in zake van personele belasting en patentregt, naar de bestaande verordeningen, vijftig centen mogen berekenen, behalve de reiskosten, wegens het personeel, naar het Koninklijk besluit van 30 Mei 1833, en wegens het patentregt, naar het tarief van 1°. October 1814 te berekenen; en behoudens, wat de beteekeningen wegens bekenningen, rakende het personeel, betreft, het bepaalde bij Zr. Ms. besluit van 12 September 1853, voor het geval, dat de kosten niet voor rekening des schatplichtigen komen, of niet op dezelve verhaald kunnen worden.

Bij het Concordaat dat tusschen Z. H. den Paus van Rome en de hoven van Carlisreud, Stuttgart, Darmstadt, Cassel, Wisbaden en Weimar in het jaar 1827 is aangegaan, is bepaald dat voor de Roomsche Katholijken van die staten vijf bisdommen zullen worden opgericht als te Friburg, Mentz, Rottenburg, Fulda en Limburg, waarvan Friburg tot een aartsbisdom zal worden verheven, alsmede dat de kapittels van die bisdommen bij het openvallen van den bisschoppelijken zetel binnen verloop van drie maanden vrij, zonder iemands tusschenkomst, de keuze voor den nieuwen bisschop zullen doen en dat deze aan de goedkeuring en de institutie van het hoofd der kerk zal worden onderworpen.

Men mogt vertrouwen dat een zoodanig heilig en nog maar kortelings aangegaan verdrag, wederzijds naauwkeurig zoude worden nagekomen, dan dit schijnt het geval niet te zijn.

Bij het onlangs overlijden van den hoogwaardigen heer Boll, aartsbisschop van Friburg, was het kapittel voornemens van het haar toegakend regt gebruik te maken en aan de op dezelve rustende verplichting te voldoen en met algemeene stemmen werd de hoog eerwaarde heer de Vicari, bisschop van Macra *in partibus*, en vicaris generaal capitular en prelat van het kapittel te Friburg tot aartsbisschop benoemd, doch deze man had het ongeluk van aan het hof van Baden niet te behagen en ofschoon hij een zeer eerbiedwaardig geestelijke is en de algemeene achting wegdraagt, waren er geseinddelen gespaard om die keus voor te komen en na dat dezelve volbragt was, weigerde de groothertog dezelve te ratificeren en men ging zelfs zoo ver den heer de Vicari te noodzaken eene acte te teekenen, waarbij zijn hoogwaarde verklaarde aan de op hem uitgebragte benoeming te veronken.

Het kapittel moest tot een nieuwe keus overgaan; de stemmen weder op den heer de Vicari uitgebragt zijnde, vermeende zijn hoog-eerwaarde daaraan te moeten beantwoorden. Het gouvernement bleef evenwel deszelfs goedkeuring weigeren, waarbij het niet aan verwijtingen en dreigementen ontbrak.

In aanmerking nemende den staat waarin de Roomsche Katholieke kerk zich thans in Duitschland bevindt, deed het kapittel tot eene nieuwe keus voor de derde reis overgegaan, waarbij de heer Deriser tot aartsbisschop is benoemd geworden; eene keus, welke ook alleziens aan het vertrouwen beantwoord, doch die in weerwil van de aan die kerk toegekende regten is gedaan.

Gedurende het openstaan van den bisschoppelijken zetel, was door den vicaris generaal, ongetwijfeld met overeenstemming van den nieuwen aartsbisschop een geestelijke uit Zwitserland tot overste van het bisschoppelijk seminarie benoemd, een man die daartoe alle geschiktheid en vereischten bezat, doch het ministerie van den groothertog, bevreesd voor allen invloed om brave geestelijken aan te kweken, die opregt aan de kerk gehecht zijn en niets anders verlangen dan reukelooze geestelijken te hebben, die met den tijdgeest voortgaan, heeft zich ook tegen die keuze verzet.

En daar het te vertrouwen is, dat de nieuw benoemde aartsbisschop, na het bekomen van zijne kerkelijke institutie, niet zal dulden dat op zijne regten in zulk eene teedere zaak, inbreuk worde gemaakt, ziet men met verlangen den afloop dezer benoeming te gemoet.

Intusschen blijkt hier al wederom uit, welk vertrouwen men aan de gouvernementen in zaken die met den godsdienst of met de kerkelijke verordeningen in verband staan, kan schenken, wanneer dezelve gehoor geven aan raadsliden die aan de Roomsche Katholieke kerk vřandig zijn en niet willen gevoelen dat het voor dezelve ook eene eerste verplichting is van aangegane overeenkomsten getrouwelijk op te volgen en toegekende regten te handhaven; — Men wendt voor dat men den geestelijken invloed behoort te weren, terwijl het voornamelijk de godsdienst is, die de voorname steun der troonen uitmaakt, en door te trachten om den ingezetenen ontrouw aan hunnen godsdienst te doen worden, moedigt men hen tevens aan, om even gelijk in hunne burgerlijke verplichtingen te handelen.

B., den 31. December 1836.

Mijnheer de Redacteur

Toen ik voor eenige dagen in de Staats-Courant de benoemingen las van de burgemeesters, die volgens het reglement voor de stedelijke besturen met den 2 Januarij 1837 moeten aftreden, verwonderde het mij die van de provincie Noord-Brabant daar niet onder te vinden; dit deed mij veronderstellen dat men voor had in die provincie eenige nieuwe mannen op het toneel te brengen; de inzage van het Provinciaal Dagblad van den 30 dezer, dezen morgen ontvangen, heeft mijn gevoel gewettigd.

Voor de tien steden zijn de benoemingen van negen burgemeesters daarin medegedeeld en waaronder welkelyk twee nieuwe keuzen.

Bij het nazien dezer benoemingen heb ik ontwaard, vooreerst dat onder de negen benoemde burgemeesters er vier zijn, die tot het protestantsche kerkgenootschap behooren, terwijl van de 72 burgemeesters in de negen overige provincien te zamen, geen vier gevonden worden, die den Roomsche-Katholijken godsdienst belijden, ofschoon meer dan een derde der bevolking van ons rijk dat kerkgenootschap is toegedaan, en die van Noord-Brabant bijna geheel tot hetzelfde behoort en ten andere dat onder de negen benoemde burgemeesters er twee zijn, die buiten de leden van den raad zijn genomen, als te Tilburg en te Bergen-op-Zoom en wel voor de de laatstgemelde stad nog iemand die slechts kortstondig inwoner van dezelve is.

Het is wel waar dat de Koning bij art. 52 van het stedelijk reglement zich heeft voorbehouden, om in buitengewone omstandigheden ook buiten den raad de benoeming van burgemeesters te kunnen doen, doch hij heeft zich daarbij verbonden, om in die gevallen geene personen te benoemen, dan die al de vereischten hebben, welke bij art. 45 en 46 worden gevorderd.

En wat vordert art. 44 van het reglement? Dat zij stemgerechtigd in de stad moeten woenen en daaar, gedurende de laatste 3 of 6 jaren hebben gewoond.

Na de heer de Roock, benoemd burgemeester van Bergen-op-Zoom, heeft deze vereischten niet. Het is bekend dat hij eenige jaren burgemeester te Halsteren is geweest en nog maar onlangs zekere met een bekend vooruitzigt, uit die betrekking is ontslagen en in welke gemeente van Halsteren hij gewoond heeft in volgens art. 3 van het reglement voor het bestuur ten platelande zijne vaste woonplaats moest hebben.

Daze man, een gepensionneerd officier, moet dan burgemeester van eene stad in deze provincie worden en wel ter verhoging van den heer Cuypers, den staatsraad in buitengewone dienst, die in zijne veeljarige betrekking als hoofd van het stedelijk bestuur is grijs geworden.

Haar vriend moet het voor Zijne Hoog-Edelc Gestt. en voor de ingezetenen van Bergen-op-Zoom woenen, welke stad in het vervolg door een gepensionneerd officier in oosterschen dienst zal geregeerd worden.

Aan wien mag men toch eene zoodanige benoeming dank wijten? en mag men niet veronderstellen dat de goede trouw van Z. M. ten deze gesupremeerd is? terwijl men hier nog kan bijvoegen, indien de burgemeesters van Tilburg en Bergen-op-Zoom al moesten vervangen worden, of er dan onder de leden van den raad geene geschikte personen zouden te vinden zijn geweest om tot dien post benoemd te worden.

Zoo men zegt, zoude de raad der stad Bergen-op-Zoom een verhoog, nopens deze benoeming, aan het kollegie van gedeputeerde staten gezonden hebben, ten einde door dezelve tusschenkomst alle afwijkingen van de bepalingen van het reglement voor de stedelijke besturen te worden voorgekomen.

N. N.

170° KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

ERSTE KLASSE.

1ste Lijst. N°. 19802, 8226 ieder eene prijs van f1000.

2ste Lijst. N°. 19128, 6223 f 4000; 8143 f 5000.

Bij de Gebroeders LANGENHUYSEN is ontvangen voor het Klooster *à LA TRAPPE*, in den *Elsas*: Transport f 59.00

Bij A. P. van Langenhuyzen te 's Gravenhage, per post ontvangen een coupon, groot f 20., verschenen den 1 Januarij 1837, N°. 5015 ten laste van Zijne Keiserl. Koninkl. en Apost. Majesteit 20.00

Te zamen f 79.00

BEKENDMAKINGEN.

GROOT NEDERLANDSCH CIRQUE OLIMPIQUE

ONDER DIRECTIE VAN

J. FOURAUX,

TE 'SHERTOGENBOSCH.

Bovengemelde heeft de eer het geachte publiek bekend te maken aldat hij eerstdeags alhier zal arriveren, medebrengende zijn groot gezelschap KUNSTRIJDEERS en RIJDEBESSEN, en een aantal fraaije GEDRESSEERDE DEPASSEMENTEN. De vertoonplaats zal zijn op de parade-plaats in het groote nieuwe gebouw.

De Eerste Hoopstelling zal plaats hebben, op Zaterdag den 3ten Januarij 's avonds ten half zeven.

* * Die iets te vorderen heeft van de nalatenschap van den Heer *ARNOLDUS VAN LANGENHUYSEN*, in leven Boekhandelaar onder de firma van *Gebr. Langenhuyzen*, geboort en woonplaats te 's Hertogenbosch, en aldaar overleden den 15 December 1836 gelieve daarvan voor den 15 Januarij 1837 eene gedetailleerde opgave te doen ten sterfhuize van genoemden overledenen, onder het adres van *Gebr. Langenhuyzen*.

* * De Ondergeteekenden hebben de eer, door deze kennis van hunne begunstigers en van allen, welken het mogt aangaan, te brengen, dat de *H. A. N. I. E. L.*, gedreven geweest onder de firma van de *Weduwe W. J. U. R. G. E. N. S. en Z. O. O. N.*, door hen is overgenomen en, te rekenen van den eersten Januarij 1837, voor hunne rekening zal worden uitgeoefend, onder de firma van de *G. E. R. O. E. D. R. A. S. J. U. R. G. E. N. S.*

Wijders dient tot narigt van allen, dat de beide ondergeteekenden voor de firma zullen teekenen en dezelve dienvolgens ieder afzonderlijk kunnen verbieden.

ANTONIUS JURGENS zal teekenen:
De *GEBROEDERS JURGENS*,

A. Jurgens,
JOHANNES JURGENS zal teekenen:
De *GEBROEDERS JURGENS*,

J. Jurgens.
Zij nemen voorts deze gelegenheid te bate, om zich in de voortdurende gunst hunner vrienden en kalanten aan te bevelen.

Oss,
24 December 1836. ANTONIUS JURGENS.
JOHANNES JURGENS.

BEURSRIJZEN.

Weenen, den 28 Dec. 5 pCt. Metall. 103; 4 pCt. 99; Bankactien 3 pCt. 139.

Parijs, den 29: 5 pCt. 107 60; 3 pCt. 78 65; Sp. Ardoins 201.

Londen, den 28: 3 pCt. gecons. 80; Nederland 2; pCt. 51; 5 pCt. 101; Sp. Ard. 19; Portugal 4; Rusland 108; Colombia 221.

Antwerpen, den 30: Belg. 100; O. Metall. 103; Sp. Ard. 19; a f; Defered. 8; Nap. renten 92; B. Tavoliere 50; S. 92; Rom. L. 101; 15; w. Antw. 96; Braz. 84. Wisselb. op Amsterdam en Rotterdam pari.

AMSTERDAM, 1. Januarij. — REFLECTEN SOCIETEIT. — Den 7^{den} Julij 1836.

Bij het uitblijven der Engelsche, Fransche en Antwerpsche brieven was het niet mogelijk de Reflecten Societeit geene affaire. Slechts eenige onbeduidende postjes Integralen zija a 53 1/2 a 7 en Kaasbrieven a f 23 1/2 verhandeld.

GEDRUKT bij 's GRAVENHAGE; bij A. P. VAN LANGENHUYZEN.